

ZAKON

O ORGANIZACIJI I NADLEŽNOSTI DRŽAVNIH ORGANA ZA BORBU PROTIV VISOKOTEHNOŠKOG KRIMINALA

I. UVODNE ODREDBE

Član 1.

Ovim zakonom uređuje se obrazovanje, organizacija, nadležnost i ovlašćenja posebnih organizacionih jedinica državnih organa radi otkrivanja, krivičnog gonjenja i suđenja za krivična dela određena ovim zakonom.

Član 2.

Visokotehnološki kriminal u smislu ovog zakona predstavlja vršenje krivičnih dela kod kojih se kao objekat ili sredstvo izvršenja krivičnih dela javljaju računari, računarske mreže, računarski podaci, kao i njihovi proizvodi u materijalnom ili elektronskom obliku.

Pod proizvodima u elektronskom obliku posebno se podrazumevaju računarski programi i autorska dela koja se mogu upotrebiti u elektronskom obliku.

Izrazi: računarski podatak, računarski program, računarski virus i računarska mreža koriste se u ovom zakonu i imaju značenje u smislu odredaba krivičnog zakona.

Član 3.

Ovaj zakon primenjuje se radi otkrivanja, krivičnog gonjenja i suđenja za:

- krivična dela protiv bezbednosti računarskih podataka određena krivičnim zakonom;
- krivična dela protiv intelektualne svojine, imovine i pravnog saobraćaja kod kojih se kao objekat ili sredstvo izvršenja krivičnih dela javljaju računari, računarske mreže, računarski podaci, kao i njihovi proizvodi u materijalnom ili elektronskom obliku, ako broj primeraka autorskih dela prelazi 500 ili nastala materijalna šteta prelazi iznos od 850.000 dinara.

II. ORGANIZACIJA I NADLEŽNOST DRŽAVNIH ORGANA

1. Posebno tužilaštvo

Član 4.

Za postupanje u predmetima krivičnih dela iz člana 3. ovog zakona nadležno je Okružno javno tužilaštvo u Beogradu za teritoriju Republike Srbije.

U Okružnom javnom tužilaštvu u Beogradu obrazuje se posebno odeljenje za borbu protiv visokotehnološkog kriminala (u daljem tekstu: Posebno tužilaštvo).

Ako ovim zakonom nije drugačije određeno, na Posebno tužilaštvo primenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje javno tužilaštvo.

Član 5.

Radom Posebnog tužilaštva rukovodi posebni tužilac za visokotehnološki kriminal (u daljem tekstu: Posebni tužilac).

Posebnog tužioca postavlja Republički javni tužilac iz reda javnih tužilaca i zamenika javnih tužilaca koji ispunjavaju uslove za izbor za zamenika okružnog javnog tužioca, uz pismenu saglasnost lica koje se postavlja. Prednost imaju javni tužioci, odnosno zamenici javnih tužilaca koji poseduju posebna znanja iz oblasti informatičkih tehnologija.

Posebni tužilac postavlja se na četiri godine i može biti ponovo postavljen.

Republički javni tužilac pre postavljenja Posebnog tužioca donosi rešenje o upućivanju tog lica u Posebno tužilaštvo.

Posebnog tužioca Republički javni tužilac može razrešiti i pre isteka vremena na koje je postavljen.

Po prestanku funkcije Posebni tužilac vraća se na funkciju koju je vršio pre postavljenja.

Član 6.

Posebni tužilac ima prava i dužnosti kao javni tužilac.

Kad dođe do saznanja da se u jednom krivičnom predmetu radi o slučajevima predviđenim u članu 3. ovog zakona, Posebni tužilac se u pismenoj formi obraća Republičkom javnom tužiocu, zahtevajući od njega da mu poveri ili prenese nadležnost.

Član 7.

Okružni javni tužilac, na predlog Posebnog tužioca, donosi poseban akt o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mesta u Posebnom tužilaštvu, uz saglasnost ministra nadležnog za poslove pravosuđa.

Član 8.

Republički javni tužilac može, na predlog Posebnog tužioca, da uputi u Posebno tužilaštvo javnog tužioca ili zamenika javnog tužioca, uz pismenu saglasnost upućenog lica.

Upućivanje iz stava 1. ovog člana traje najduže dve godine, a može biti produženo odlukom Republičkog javnog tužioca, na predlog Posebnog tužioca, uz pismenu saglasnost upućenog lica.

2. Služba za borbu protiv visokotehničkog kriminala

Član 9.

Radi obavljanja poslova organa unutrašnjih poslova u vezi sa krivičnim delima iz člana 3. ovog zakona, obrazuje se u okviru ministarstva nadležnog za unutrašnje poslove služba za borbu protiv visokotehnološkog kriminala (u daljem tekstu: Služba).

Služba postupa po zahtevima Posebnog tužioca, u skladu sa zakonom.

Ministar nadležan za unutrašnje poslove, po pribavljenom mišljenju Posebnog tužioca, postavlja i razrešava starešinu Službe i bliže uređuje njen rad, u skladu sa zakonom.

3. Nadležnost i organizacija sudova

Član 10.

Za postupanje u predmetima krivičnih dela iz člana 3. ovog zakona nadležan je Okružni sud u Beogradu, za teritoriju Republike Srbije.

Za odlučivanje u drugom stepenu nadležan je neposredno viši sud.

Član 11.

U Okružnom суду у Beogradu за postupanje u predmetima krivičnih dela iz člana 3. ovog zakona obrazuje se Veće za borbu protiv visokotehnološkog kriminala (u daljem tekstu: Veće).

Sudije u Veće raspoređuje predsednik Okružnog suda u Beogradu iz reda sudija tog suda, uz njihovu saglasnost. Prednost imaju sudske koji poseduju posebna znanja iz oblasti informatičkih tehnologija.

Predsednik Okružnog suda u Beogradu može rasporediti u Veće i sudske drugih sudova upućenih na rad u taj sud, uz njihovu saglasnost.

Raspoređivanje iz st. 2. i 3. ovog člana traje najduže dve godine, a može biti produženo odlukom predsednika Okružnog suda u Beogradu, uz pismenu saglasnost raspoređenog lica.

III. SREDSTVA ZA RAD

Član 12.

Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa obezbeđuje odgovarajuće prostorije i sve druge tehničke uslove potrebne za efikasan rad Posebnog tužilaštva i Veća.

Član 13.

Sredstva za rad Posebnog tužilaštva, Službe i Veća obezbeđuju se u budžetu Republike Srbije.

IV. PRELAZNA I ZAVRŠNA ODREDBA

Član 14.

Krivični postupci za krivična dela iz člana 3. ovog zakona u kojima je optužnica stupila na pravnu snagu do dana stupanja na snagu ovog zakona okončaće se pred sudovima koji su bili stvarno i mesno nadležni pre stupanja na snagu ovog zakona.

Član 15.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije".